

Πολυνομοσχέδιο για την εκπαίδευση: Μια μορφωτική ασέλγεια σε σχολείο δεσμοκτήριο

Εμείς θα μείνουμε πάλι,

Αντίκρυ στον πλατύ ουρανό,

Αντίκρυ στη μεγάλη θάλασσα των δρόμων,

Να τραγουδάμε τους αγώνες για το σχολειό

Με το κλείσιμο των σχολείων για τις καλοκαιρινές διακοπές και μέσα στο κατακαλόκαιρο, η κυβέρνηση και η πολιτική ηγεσία του ΥΠΑΙΘ παρουσίασαν, στις 28 Ιουνίου και έθεσαν στη δημόσια διαβούλευση, το αντιδραστικό νομοσχέδιο για την εκπαίδευση με τον ψευδεπίγραφο τίτλο «Αναβάθμιση του Σχολείου και Ενδυνάμωση των Εκπαιδευτικών», με στόχο να ισοπεδώσουν ό,τι έχει απομείνει από το δημόσιο σχολείο. Στην πραγματικότητα ο τίτλος που θα απέδιδε τις αληθινές επιδιώξεις του νομοσχεδίου θα ήταν «Αναβάθμιση της επίθεσης στο Δημόσιο και Δωρεάν Σχολείο και Ενδυνάμωση των ταξικών φραγμών και της αξιολογικής κατάταξης μαθητών, σχολείων και εκπαιδευτικών».

Στις 238 σελίδες του, περιγράφεται ένα σκοτεινό τοπίο για την εκπαίδευση με δομικές αλλαγές στην παιδαγωγική λειτουργία, στο περιεχόμενο της γνώσης και στους όρους εργασίας.

Το νομοσχέδιο δεν αποτελεί απλά μια αντιδραστική στροφή. Εμπεριέχει όλο το αντεκπαιδευτικό πλαίσιο των ανεπιτυχών προσπαθειών των προηγούμενων κυβερνήσεων να υποτάξουν το σχολείο στις κατευθύνσεις ΕΕ -ΟΟΣΑ -Παγκόσμιας Τράπεζας και κεφαλαίου. Επιδιώκει να απορρυθμίσει στον πυρήνα τους όλες τις διαστάσεις του δημόσιου σχολείου. Αξιακά, παιδαγωγικά, μορφωτικά, λειτουργικά, εργασιακά.

Τρεις βασικοί πυλώνες οι οποίοι αλληλοδιαπλέκονται στηρίζουν το οικοδόμημα αυτού του νομοσχεδίου:

1. Ένας αυστηρά ιεραρχικός και πολυπρόσωπος μηχανισμός ελέγχου και πειθάρχησης με ρυθμίσεις που αφορούν τις δομές και τα στελέχη της εκπαίδευσης.

Δίπλα στην ήδη υπάρχουσα διοικητική πυραμίδα, δημιουργούνται νέες διοικητικές αξιολογικές δομές σε άμεση σχέση αλληλεξάρτησης μεταξύ τους, με τους Περιφερειακούς Επόπτες Ποιότητας της Εκπαίδευσης, το Περιφερειακό Συμβούλιο Εποπτών, τους Επόπτες Ποιότητας της Εκπαίδευσης ανά Διεύθυνση Εκπαίδευσης, τους εκατοντάδες Συμβούλους Εκπαίδευσης που αντικαθιστούν τους Συντονιστές. Η στελεχοποίηση διευρύνεται και στο εσωτερικό του σχολείου με τους συντονιστές τάξεων/ γνωστικού αντικείμενου, τους μέντορες, τους υπεύθυνους εκπαιδευτικών ομίλων δημιουργώντας και εσωτερική ιεραρχία και ελεγκτικούς μηχανισμούς από τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς μέσα στο σώμα του συλλόγου διδασκόντων, που θα αποτελούν εντός της σχολικής μονάδας τους άμεσους κρίκους υλοποίησης της κυβερνητικής πολιτικής.

Η αναβάθμιση του ρόλου του Διευθυντή/Προϊσταμένου της σχολικής μονάδας, με την απόδοση σε αυτών αρμοδιοτήτων και εξουσιών διαμόρφωσης ενός ενδοσχολικού δικτύου καθοδήγησης, ελέγχου και εποπτείας, από τους «αρίστους», των υπολοίπων εκπαιδευτικών (άρθρα 84, 87, 88), σχεδιασμού και υλοποίησης της ενδοσχολικής επιμόρφωσης εκτός διδακτικού ωραρίου με θεματολογία και φορέα –γιατί όχι

και ιδιωτικό – της επιλογής του (άρθρο 90), πειθαρχικού ελέγχου των εκπαιδευτικών με αρμοδιότητα έγγραφης επίπληξης (άρθρο 91) που του αποδίδονται, στοχεύει στην εγκαθίδρυση ενός τοπικού, σε κάθε σχολείο, επιτηρητή της εκπαιδευτικής πολιτικής αλλά και υπόχρεου που λογοδοτεί για την εφαρμογή της, από τον ίδιο και τους υφισταμένους του. Η εξουσία δίνει το μήνυμα ότι είναι παντού και καθημερινά.

Οι θέσεις ευθύνης των εκπαιδευτικών στο σχολείο είναι άμισθες αλλά ανταποδοτικές (μόρια για θέση στελέχους, κριτήριο αξιολόγησης) επιδιώκοντας να δημιουργήσει με αυτόν τον τρόπο ένα εσωτερικό και σταθερό κέντρο αξιολόγησης στο σχολείο, το οποίο προωθεί την ενσωμάτωση και αναγκαστική, εκ των πραγμάτων και χωρίς εναλλακτική, οικειοποίηση της κουλτούρας αξιολόγησης από τους εκπαιδευτικούς, μετασχηματίζοντας τις σχέσεις των εργαζόμενων στο σχολείο και την ίδια τη λειτουργία του. Βάλλει κατά της συνοχής του συλλόγου διδασκόντων και κατά του πνεύματος αλληλεγγύης μεταξύ των συναδέλφων, διαμορφώνει κλίμα συνεχούς ελέγχου, φόβου και υποταγής, ανταγωνισμού και αντιπαραθετικής λειτουργίας, εξατομίκευσης της στάσης του καθενός ώστε να αποτρέψει την οποιαδήποτε επιχείρηση συλλογικής αντίδρασης και αντίστασης απέναντι στην εφαρμογή αυτών των μέτρων.

Με τις αρμοδιότητες που ανατίθενται στον Διευθυντή επιχειρείται να καταργηθεί ολοκληρωτικά ο ρόλος του συλλόγου διδασκόντων, του κυρίαρχου δημοκρατικού θεσμικού οργάνου της σχολικής μονάδας, με την πλήρη λειτουργική αφάμαξή του (άρθρα 82, 83, 86,95) ενώ ακόμη και εκεί που αποδίδεται ρόλος στον Σ.Δ., αυτός δεν είναι αποκλειστικού χαρακτήρα καθώς εάν δεν τελεσφορήσει κάποια απόφαση, αυτήν την παίρνει και πάλι ο Διευθυντής (άρθρα 85, 94, 96). Απαξιώνεται πλήρως μπροστά στην παντοδυναμία ενός διευθυντή που καθορίζει ποιος θα είναι ο υποδιευθυντής, ποιοι θα είναι οι ενδοσχολικοί συντονιστές, ποιοι θα είναι οι μέντορες, που αποφασίζει ποια προγράμματα θα κάνει το σχολείο, που αποφασίζει ποια τεκμήρια θα ανεβάσει στον ηλεκτρονικό φάκελο ενός εκπαιδευτικού, που αποφασίζει εν τέλει πώς θα λειτουργήσει το σχολείο. Είναι σαφές ότι επιχειρείται η αντικατάσταση του συλλογικού θεσμικού αποφασιστικού οργάνου από τη δημιουργία ενός προσωποπαγούς μηχανισμού από στελέχη και ημιστελέχη που θα λειτουργούν εξατομικευμένα και στο πλαίσιο μιας ιδιότυπης ιεραρχίας για τη διάχυση του ελέγχου και της λογοδοσίας, ως άμεσοι κρίκοι υλοποίησης της κυβερνητικής πολιτικής.

2. Ατομική αξιολόγηση στελεχών και εκπαιδευτικών

Η «σκληρή» αριθμητική αξιολόγηση των στελεχών της εκπαίδευσης με βάση την κλίμακα του 100 (άρθρο 58) και μάλιστα με ποινές αντικατάστασης ή και αποκλεισμού από τις διαδικασίες επιλογής δημιουργεί τις προϋποθέσεις για άκαμπτη αυταρχική επιβολή της κυβερνητικής πολιτικής στη βάση των εκπαιδευτικών, εφόσον η επιβίωση των στελεχών θα εξαρτάται από την αποτελεσματικότητα εφαρμογής αυτής της πολιτικής από τους υφισταμένους τους.

Οι εκπαιδευτικοί θα αξιολογούνται (άρθρα 63 έως 78) σε τετράβαθμη κλίμακα στην οποία το έργο τους διαβαθμίζεται από μη ικανοποιητικό, σε ικανοποιητικό, πολύ καλό ή εξαιρετικό, σε τρία πεδία που καλύπτουν κάθε πλευρά της παιδαγωγικής και υπηρεσιακής τους δραστηριότητας. Αναλυτικότερα αξιολογείται: Α1) το διδακτικό και παιδαγωγικό έργο του εκπαιδευτικού, στο πλαίσιο της γενικής και ειδικής διδακτικής του γνωστικού αντικείμενου: Προετοιμασία διδασκαλίας, Ετοιμότητα ως προς το γνωστικό αντικείμενο, Διδακτική μεθοδολογία και πρακτικές, από τον Σύμβουλο Εκπαίδευσης Α2) Παιδαγωγικό κλίμα και διαχείριση της τάξης, Αναστοχασμός – Αυτοαξιολόγηση του εκπαιδευτικού, από τον Διευθυντή/Προϊστάμενο της σχολικής μονάδας και Β) η υπηρεσιακή συνέπεια και η επάρκεια του εκπαιδευτικού: Συνέπεια και ενδιαφέρον κατά την εκτέλεση των υπαλληλικών υποχρεώσεών του, ενεργός συμμετοχή στη λειτουργία της σχολικής μονάδας και στην αυτοαξιολόγησή της, συνεργασία με τον Διευθυντή και τους συναδέλφους, επικοινωνία και συνεργασία με γονείς και φορείς, από τον Διευθυντή της σχολικής μονάδας και τον Σύμβουλο Εκπαίδευσης.

Το πεδίο «Α. Διδακτικό – παιδαγωγικό έργο (Α1 Διδακτική γνωστικού αντικείμενου, και Α2 Παιδαγωγικό κλίμα και διαχείριση τάξης)» αξιολογείται με βάση: α) τις συζητήσεις προετοιμασίας της παρατήρησης διδασκαλιών του εκπαιδευτικού, β) την παρατήρηση δύο διδασκαλιών από κάθε αξιολογητή, γ) την έκθεση αυτοαξιολόγησης και τα στοιχεία ή τεκμήρια στα οποία ο αξιολογούμενος αναφέρεται ή παραπέμπει, δ) τις συζητήσεις και τον αναστοχασμό μετά την παρατήρηση, και ε) τα τεκμήρια που έχει συγκεντρώσει ο αξιολογητής, συνεκτιμωμένων των τεκμηρίων που έχει συγκεντρώσει ο εκπαιδευτικός στον ηλεκτρονικό φάκελό του. Το πεδίο «Β. Υπηρεσιακή συνέπεια και επάρκεια του εκπαιδευτικού» αξιολογείται με βάση: α) τα τεκμήρια που έχουν συγκεντρώσει οι αξιολογητές από τη συνεργασία και την αλληλεπίδρασή τους στο πλαίσιο της καθημερινής πρακτικής του εκπαιδευτικού στη σχολική μονάδα και β) την έκθεση αυτοαξιολόγησης και τα

στοιχεία ή τεκμήρια στα οποία ο αξιολογούμενος αναφέρεται ή παραπέμπει, συνεκτιμωμένων των τεκμηρίων που έχει συγκεντρώσει ο εκπαιδευτικός στον ηλεκτρονικό φάκελό του.

Δεν είναι τυχαία η επιλογή του όρου «διαμορφωτική» αξιολόγηση (formative) καθώς διαμορφώνει τους εκπαιδευτικούς σε πειθήνια όργανα εφαρμογής μιας απόλυτα ελεγχόμενης παιδαγωγικής πράξης και ενός δημόσιου σχολείου με απόλυτα χειραγωγημένο το εκπαιδευτικό περιεχόμενό του. Οι επιμορφώσεις «ενδυνάμωσης» που θα ακολουθούν οι αξιολογηθέντες ως «μη ικανοποιητικοί» αποσκοπούν ακριβώς σε αυτήν την διαπαιδαγώγησή τους και την εξάσκησή τους να ανταποκριθούν αποτελεσματικά σε αυτούς τους στόχους ώστε να επιβιώσουν εργασιακά και να ανελιχθούν επαγγελματικά, πάντα εντός πλαισίου.

Αυτή μάλιστα η «διαμορφωτική» αξιολόγηση της δήθεν ενδυνάμωσης του εκπαιδευτικού, σε αντίθεση με όσα δηλώνει η Κεραμέως και τιμωρητική είναι και ποσοτικά μετρήσιμη. Χαρακτηριστικά, το έργο των δόκιμων εκπαιδευτικών και μελών του Ε.Ε.Π. και Ε.Β.Π. αξιολογείται ανά έτος, και στην περίπτωση που αξιολογηθεί ως «μη ικανοποιητικό» στη λήξη της δοκιμαστικής περιόδου, ο εκπαιδευτικός **δεν μονιμοποιείται** ενώ σύμφωνα με τον Δημοσιοϋπαλληλικό Κώδικα προβλέπονται διαδικασίες απόλυσης όταν ένας εκπαιδευτικός καταταχθεί για δυο συνεχόμενες φορές στην τελευταία κλίμακα!

Για πρώτη φορά, μετά το 1982, διαπλέκονται ο παιδαγωγικός και ο υπηρεσιακός έλεγχος – αξιολόγηση στο πρόσωπο του διευθυντή/της διευθύντριας.

Όλα αναρτώνται και δημοσιοποιούνται σε ηλεκτρονική πλατφόρμα [ηλεκτρονικός φάκελος εκπαιδευτικού με όλα τα τεκμήρια των δράσεών του, αξιολογική έκθεση όλων των αξιολογητών, έκθεση αυτοαξιολόγησης του εκπαιδευτικού] (άρθρο 76) . Αυτό εκθέτει με άμεσο τρόπο σε κατηγοριοποίηση τόσο τους εκπαιδευτικούς όσο και τις σχολικές μονάδες με προφανές και το γεγονός ότι το φακέλωμα των εκπαιδευτικών θα τους ακολουθεί και θα παίζει ρόλο ασχέτως αν μετακινούνται από σχολική μονάδα σε άλλη και θα συνοδεύει τις υπηρεσιακές μεταβολές τους.

3. Αυτονομία της σχολικής μονάδας

Το νεοφιλελεύθερο αφήγημα της ΝΔ για την απεξάρτηση του κράτους από την υποχρέωση να στηρίζει βασικά κοινωνικά αγαθά και παροχές όπως η υγεία και η παιδεία διαπνέει ολόκληρο το νομοσχέδιο μέσα από τη λεγόμενη «αυτονομία» της σχολικής μονάδας. Πρόκειται ωστόσο για έναν όρο που προβάλλεται εδώ και τρεις δεκαετίες από τον εκπαιδευτικό νεοφιλελευθερισμό και έχει συμπεριληφθεί στα πορίσματα του Εθνικού Διαλόγου για την Παιδεία του ΣΥΡΙΖΑ.

Αφορά αφενός την παιδαγωγική διάσταση της λειτουργίας του σχολείου, την επιχείρηση βαθιάς τομής στο περιεχόμενο και τις στοχεύσεις του, με τη μεγαλύτερη προσηματική διακήρυξη περί «Εμπιστοσύνης στους Εκπαιδευτικούς με Μεγαλύτερη Ελευθερία στην Οργάνωση της Διδασκαλίας» :

Η εισαγωγή της δυνατότητας επιλογής διδακτικών βιβλίων (πολλαπλό βιβλίο) αποτελεί ψευδεπίγραφη επίκληση σε αυτήν καθώς το πλαίσιο και οι στόχοι της διδασκαλίας είναι ενιαίοι και κεντρικά καθορισμένοι, στο βαθμό ωστόσο που μπορεί να οδηγήσει στην κατηγοριοποίηση της παρεχόμενης γνώσης ανάλογα και με το «επίπεδο» της τάξης καθώς δίνεται η αντίστοιχη δυνατότητα μέσω των κριτηρίων κατανομής μαθητών στα τμήματα (άρθρο 85) . Παράλληλα ανοίγεται δρόμος εμπορευματοποίησης του σχολικού βιβλίου, πεδίο μεγάλων κερδών για τους εκδοτικούς οίκους.

Στο πλαίσιο του ψηφιακού μετασχηματισμού της εκπαίδευσης, οραματικής διακήρυξης της κυβέρνησης στο πλαίσιο του προγράμματος ανάκαμψης «Ελλάδα 2.0», εισάγεται το μικτό σύστημα χρήσης σχολικού βιβλίου (πολλαπλού) και ηλεκτρονικού υλικού για τη διδασκαλία και η μέθοδος της **ανεστραμμένης τάξης σύμφωνα με την οποία** η βασική διδασκαλία θα πραγματοποιείται στο σπίτι με την παρακολούθηση βίντεο, ψηφιακές προβολές από πλατφόρμες, χρήση ψηφιακού υλικού για ανάγνωση ενώ στο σχολείο ο χρόνος θα αφιερώνεται στην εμπέδωση και πρακτική εφαρμογή των όσων οι μαθητές έχουν διδαχτεί δια της ηλεκτρονικής οδού. Πρόκειται για ένα υβριδικό μοντέλο – σύστημα εκπαίδευσης που ευνοεί την «αριστεία» των λίγων και υπονομεύει τη μόρφωση για τους πολλούς, αποδίδοντας ταυτόχρονα ατομικά στον μαθητή και την οικογενειά του την ευθύνη για την πρόοδό του, προβάλλοντας το δόγμα του ΟΟΣΑ « δεν μπορούν και δεν χρειάζεται όλοι να μορφωθούν»

Κομβικό στοιχείο στην επιχείρηση «αυτονομία» αποτελεί η αξιολόγηση των μαθητών (άρθρο 81) που συνδέεται άμεσα με το παραπάνω δόγμα, του οποίου η εφαρμογή απαιτεί σαφέστατα μηχανισμούς διαχωρισμού και απόρριψης ενώ ταυτόχρονα αποτελεί βασικό στοιχείο-κριτήριο για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και του εκπαιδευτικού έργου.

Επανερχονται οι εξετάσεις παντού. Με το άρθρο 97 θεσπίζεται η ελληνική PISA, δηλαδή, πανελλαδικές εξετάσεις στην Στ' Δημοτικού και στην Γ' Γυμνασίου στη Γλώσσα και στα Μαθηματικά. Οι εξετάσεις αυτές, κοπής ΟΟΣΑ, θα είναι μεν ανώνυμες, αλλά θα δίνουν αποτελέσματα αποτελώντας αξιολογικό εργαλείο για την πορεία υλοποίησης των προγραμμάτων σπουδών και τον βαθμό επίτευξης των προσδοκώμενων μαθησιακών αποτελεσμάτων σε πανεθνικό επίπεδο, σε επίπεδο περιφέρειας και σε επίπεδο σχολείου, τροφοδοτώντας έτσι την ενοχοποίηση των εκπαιδευτικών, των μαθητών, των γονιών για την αποτυχία του σχολείου και απενοχοποιώντας τις κοινωνικές ανισότητες και τις πολιτικές που τις παράγουν. Έρχεται να προστεθεί στην τράπεζα θεμάτων, στην ελάχιστη βάση εισαγωγής, στο επιλεκτικό σχολείο, στο σχολείο κατάταξης, το σχολείο των συνεχών εξετάσεων και των «χρηστικών» μαθημάτων. Θα αξιοποιηθεί και για την εφαρμογή για την κατάταξη των εκπαιδευτικών και για πιο σκληρά αντικειμενικά μέτρα.

Εκπαιδευτικά προγράμματα στο πλαίσιο συνεργασιών με τρίτους φορείς, από επιχειρήσεις, ΜΚΟ και ό,τι άλλο, με απόφαση του Διευθυντή και με όποιον φορέα αυτός κρίνει σκόπιμο αποτελούν ένα ακόμη εργαλείο αυτονομίας.

Η εκπαιδευτική αυτονομία σχετίζεται με την εγκαθίδρυση των αρχών του επιχειρηματικού μανάτζμεντ στη λειτουργία του δημόσιου σχολείου, την ανταγωνιστική, εμπορευματοποιημένη και ανταποδοτική του λειτουργία και την ολοένα και μεγαλύτερη αποποίηση των δημόσιων ευθυνών για τη χρηματοδότηση του σχολείου. Το νομοσχέδιο Κεραμέως φροντίζει να εγκαινιάσει την εμπορική εκμετάλλευση των δομών του δημόσιου σχολείου, την εκμίσθωση χώρων για να διασφαλίζεται η χρηματοδότηση, την εξασφάλιση χορηγιών και δωρεών και ποικίλων παροχών από τρίτους, ιδιώτες και φορείς, με τη νομιμοποίηση της «επαιτείας» των σχολείων στην αναζήτηση χορηγιών για να επιβιώσουν και με προφανή τη δυνατότητα ανταποδοτικής παρέμβασης στο περιεχόμενο και τη λειτουργία του σχολείου.

Στο νομοσχέδιο προβλέπονται ρυθμίσεις που **νομιμοποιούν και επιβραβεύουν την απλήρωτη εργασία με τη μορφή του εθελοντισμού**. Εκπαιδευτικοί όμιλοι (άρθρο 84) που θα λειτουργούν πέραν του εργασιακού ωραρίου χωρίς υπερωριακή αμοιβή, αλλά με bonus πόντους στην αξιολόγηση του κάθε εκπαιδευτικού και στα προσόντα των υποψηφίων στελεχών. Αυτό το bonus στην ουσία λειτουργεί στην κατεύθυνση της επιβολής του χαρακτήρα της υποχρεωτικότητάς του καθώς όποιος δεν το επιλέξει «εθελοντικά» θα υπολείπεται σε μόρια για την αξιολόγησή του έναντι των άλλων που θα έχουν επιλέξει να συμμετάσχουν. **Διαρκής επιμόρφωση για την ενίσχυση του προσωπικού φακέλου εκτός διδακτικού ωραρίου, ένα ακόμη yellow για την αξιολόγηση.**

Αυτό είναι το πνεύμα του πολυνομοσχεδίου: Εξετάσεις παντού, γνώση πουθενά. Ατομικός ανταγωνισμός παντού, συνεργασία πουθενά. Φόβος και υποταγή παντού, δημοκρατία πουθενά. Επιχειρηματικότητα και επιχειρηματικά συμφέροντα παντού, δημόσιο δωρεάν σχολείο πουθενά.

Η εφαρμογή των σχεδιασμών, που προωθούνται από το εν λόγω νομοσχέδιο, το οποίο με διαδικασίες fast-track φέρνει προς ψήφιση στη Βουλή, αποτελούν κεντρικές επιλογές της ΕΕ και του ΟΟΣΑ για τα θέματα εκπαίδευσης, και βήματα υλοποίησής τους έχουν γίνει από όλες τις τελευταίες κυβερνήσεις. Αποτελούν μια βαθιά αντικειμενική τομή, διαμορφώνουν ένα ακόμα πιο ταξικό, κατηγοριοποιημένο σχολείο πολλών ταχυτήτων με εκπαιδευτικούς φοβισμένους, πειθαρχημένους και υποταγμένους. Συνιστούν πλήγμα στα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών και στα εργασιακά των εκπαιδευτικών, όπως αποδεικνύεται περίτρανα από τα αποτελέσματα που έχει η εφαρμογή τέτοιων μεταρρυθμίσεων σε άλλες χώρες: διάλυση της δημόσιας εκπαίδευσης και «διαρροή» εκπαιδευτικών σε άλλα επαγγέλματα. Συρρίκνωση του μορφωτικού υπόβαθρου, προσαρμοστικότητα και μερικές βασικές δεξιότητες για τους πολλούς στην υπηρεσία των απαιτήσεων της αγοράς και με την ατομική ευθύνη του μαθητή και του εκπαιδευτικού.

Ξεκαθαρίζουμε ότι αυτό ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΔΕΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΒΑΣΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ, ΔΕΝ ΠΑΙΡΝΕΙ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΑΛΛΑ ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΤΑΙ ΣΥΝΟΛΙΚΑ.

Το πολυνομοσχέδιο εισάγει ένα ασφυκτικό, ιεραρχικό πλαίσιο πειθάρχησης και ελέγχου, μέτρησης και «αποτίμησης» που αναπαράγει τον φόβο και το μορφωτικό αποκλεισμό.

Το ανεξάρτητο, ριζοσπαστικό ρεύμα και το εκπαιδευτικό κίνημα που αναπνέει στους αγώνες, στους δρόμους και στην τάξη έχει παιδαγωγικό και συνδικαλιστικό χρέος να θέσει τους όρους υπεράσπισης του δημόσιου και

δωρεάν σχολείου, των μορφωτικών δικαιωμάτων των μαθητών, των εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών, των κατακτήσεων του εκπαιδευτικού και λαϊκού κινήματος στο χώρο της εκπαίδευσης.

- Απέναντι στον εκπαιδευτικό Αρμαγεδώνα ενωτικά θα προστατεύσουμε το δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης
- Απέναντι στο σχολείο φυτώριο της μορφωτικής ανισότητας που ξορκίζει τους αδύναμους μαθητές- τριες θα δώσουμε τη μάχη για το σχολείο των όλων, των ίσων, των διαφορετικών.
- Απέναντι στο σχολείο της χορηγίας, της ένδειας, του φόβου και της χειραγώγησης θα υπερασπιστούμε μαζί με τους γονείς των μαθητών μας **το σχολείο της περηφάνειας, το σχολείο των οραμάτων, του πολιτισμού, της χειραφέτησης, της ενιαίας γνώσης.** Στους δίσεκτους καιρούς το εκπαιδευτικό κίνημα, οι τοπικοί σύλλογοι θα ξεδιπλώσουμε τις σημαίες των αγώνων και της παιδαγωγικής ευθύνης για να ξελασπώσει το μέλλον σε όφελος της μόρφωσης των παιδιών του λαού μας.

Συνεχίζουμε τις κινητοποιήσεις μας το αμέσως επόμενο διάστημα ενάντια στην ψήφιση του πολυνομοσχεδίου. Προετοιμάζουμε ένα αγωνιστικό πρόγραμμα σύγκρουσης και ανατροπής της αντεκπαιδευτικής πολιτικής. Καλούμε στην αγωνιστική ενίσχυση και διεύρυνση του Συντονισμού Συλλόγων ΠΕ και ΕΛΜΕ, τόσο σε παναττικό, όσο και σε πανελλαδικό επίπεδο.

Καλούμε το Δ.Σ. της ΔΟΕ να κηρύξει απεργία-αποχή από κάθε αξιολογική διαδικασία που προβλέπει το νέο ν/σχ καθώς και να πάρει κάθε μέτρο ακύρωσής του στην πράξη.

ΠΑΝΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΝΙΚΗ!

ΜΕ ΑΠΕΡΓΙΕΣ, ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ, ΑΠΕΡΓΙΑ-ΑΠΟΧΗ, ΤΟΠΙΚΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ, ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟ ΑΠΟ ΤΗ ΒΑΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

ΤΟ ΑΝΤΙΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ!